

Imprimatur

† Jānis Bulis

Rēzeknes – Aglonas diecēzes bīskaps

2012. gada 3. maijā

Sv. apustuļu Filipa un Jēkaba svētkos

ROŽUKRONIS

6. izdevums

2015

RĒZEKNES – AGLONAS DIECĒZES KŪRIJA

**No pāvesta Jāņa Pāvila II Apustuliskās
vēstules (2002. gadā)
bīskapiem, garīdzniekiem un ticīgajiem par
svēto rožukroni**

„ROSSARIUM VIRGINIS MARIAE”

Oktobris 2002 – oktobris 2003: Rožukroņa gads

3. Pēc pārdomām Apustuliskajā vēstulē *Novo millennio ineunte*, kurā aicināju Dieva tautu pēc jubilejas pieredzes „sākt no jauna ar Kristu”, jūtu vajadzību attīstīt pārdomas par rožukroni, lai pamudinātu kontemplēt Kristu Viņa Vissvētās Mātes sabiedrībā un skolā. Lūgties rožukroni nav nekas cits, kā kontemplēt Jēzu kopā ar Mariju. Lai darītu redzamāku šo pamudinājumu, izmantojot to, ka tuvojas Leona XIII Enciklikas *Supremi apostolatus officio* 125. gadadiena, ilgojos, lai šī lūgšana visu gadu īpašā veidā tiktu ieteikta un lai tiktu parādīta tās vērtība dažādās kristīgajās kopienās. Tādēļ pasludinu šo laikposmu no šī gada oktobra līdz 2003. gada oktobrim par Rožukroņa gadu.

Uzticu šo pastorālo norādījumu atsevišķu Baznīcas kopienu iniciatīvai. Negribu, lai tas traucētu partikulāro Baznīcu pastorālos plānus, bet drīzāk kalpotu to papildināšanai un pamatam. Kad tiek atklāta rožukroņa pilnīga nozīme, tas ved uz pašu kristīgās dzīves sirdi un dod ikdienišķu un auglīgu garīgu un pedagoģisku spēju kontemplācijai, Dieva tautas formācijai un jaunajai evaņģelizācijai.

Labprāt to iesaku, ar prieku atceroties vēl vienu gadadienu: 40 gadus kopš Vatikāna II Koncila sākuma (1962. gada 11. oktobrī), „lielo žēlastību”, kādu mūsu laiku Baznīca saņēmusi no Dieva Gara.

4. Uz tādas iniciatīvas nepieciešamību norāda dažādas refleksijas. Pirmā skar steidzamu vajadzību stāties pretī zināmai krīzei, kāda skārusi šo lūgšanu, kurai pašreizējā vēsturiskajā un teoloģiskajā kontekstā draud nepamatota tās vērtības samazināšana un tādēļ tā reti tiek ieteikta jaunajai paaudzei. Daži uzskata, ka liturģijas centrālās vietas, ko pamatoti uzsvēris Vatikāna II koncils, neizbēgama konsekvence ir rožukroņa nozīmes samazināšana. Patiesībā, kā to izskaidrojis Pāvils VI, šī lūgšana ne tikai nenostājas pret liturģiju, bet ir tās balsts, jo labi tajā ievada un kļūst par tās atbalsi, ļaujot to pārdzīvot iekšējas līdzdalības pilnībā un vākt tās augļus ikdienas dzīvē.

Varbūt ir vēl tādi, kuri baidās, ka rožukronis var izrādīties maz ekumēnisks, raugoties uz tā izteikti mariānisko raksturu. Patiesībā tas pieder Dievmātes kulta vistīrākajai perspektīvai, ko norādījis Koncils: kulta, kas virzīts uz kristīgās ticības kristoloģisko centru, tā, "ka tad, kad godu saņem Māte, arī Dēls (..) tiek pazīts, mīlēts un pielūgts pienācīgā veidā". Rožukronis, no jauna atklāts attiecīgā veidā, ir palīdzība, nevis šķērslis ekumenismam!

Kontemplatīvā dzīve

5. Tomēr vissvarīgākais motīvs, lai spēcīgi pamudinātu lūgties rožukroni, ir fakts, ka tas ir ļoti vērtīgs līdzeklis, kas labvēlīgi ietekmē ticīgo kopienu uzņemties kristīgā noslēpuma kontemplēšanas pūles un kuru Apustuliskajā vēstulē *Novo millennio ineunte* norādīju kā patiesu „svētuma pedagogiju”, kura pamatam jābūt „kristietībai, kas, pirmām kārtām, izceļas ar lūgšanas mākslu”. Kad mūsdienu kultūrā, neskatoties uz tik daudzām pretrunām, no jauna rodas garīguma nepieciešamība, modināta arī citu reliģiju ietekmē, vairāk nekā jebkad jāsteidzas aicināt mūsu kristīgās kopienas kļūt par „patiesām lūgšanas skolām”.

Rožukronis pieder pie kristīgās kontemplācijas vislabākās un vispārbaudītākās tradīcijas. Attīstīts Rietumos, tas ir tipiski meditatīva lūgšana un atbilst „sirds lūgšanai” jeb „Jēzus lūgšanai” un ir izaugusi Kristīgo Austrumu augsnē.

Lūgšana par mieru un ģimeni

6. Zināmi vēsturiski apstākļi ir panākuši, ka šis atgādinājums par rožukroņa lūgšanu kļūst īpaši aktuāls. Kā pirmā ir steidzama nepieciešamība saukt uz Dievu pēc miera dāvanas. Ne vienreiz vien mani Priekšgājēji un es pats esam ieteikuši rožukroni kā lūgšanu par mieru. Tūkstošgades sākumā, kas iesākās ar draudīgajiem 11. septembra teroraktiem un kurā ikdienas tik daudzās pasaules daļās rodas jauni asiņaini un varmācības pilni tēli, atklāt no jauna rožukroni nozīmē iedziļināties Tā

noslēpuma kontemplēšanā, kurš „ir mūsu miers”, jo „abas cilvēces daļas ir darījis par veselumu, nojaukdams mūri starp tām – ienaidu” (*Ef* 2,14). Tādēļ, lūdzoties rožukroni, nevar nejusties atbildīgam kalpot miera lietai, ar īpašu attieksmi pret Jēzus zemi, joprojām tā piemeklētu, taču tik ļoti dārgu kristiešu sirdij.

Vienlīdz steidzama nepieciešamība pēc pūlēm un lūgšanām parādās citā mūsu laiku kritiskajā punktā, kāda ir ģimene, sabiedrības šūniņa, ko ideoloģiskajā un praktiskajā sfērā aizvien vairāk apdraud spēki, kuri mērķē tās vienotībā un kuri modina bažas par šīs pamata un neatmetamās institūcijas nākotni, un līdz ar to – par visas sabiedrības likteņiem. Atgriešanās pie rožukroņa kristīgajās ģimenēs, ģimeņu pastorālā darba ietvaros, jābūt sekmīgai palīdzībai, lai novērstu šīs mūsu laikmetam raksturīgās krīzes postošo iedarbību.

Attiecīgi papildinājumi

19. Rožukronis formā, kāda ir pieņemta vizizplatītākajā praktikā, ko apstiprinājusi Baznīcas vara, norāda tikai uz dažiem no tik daudzajiem Kristus dzīves noslēpumiem. Tādu izvēli diktēja šīs lūgšanas pirmatnējā shēma, kas tika saistīta ar psalmu skaitu – 150.

Uzskatu tomēr, ka, lai attīstītu rožukroņa kristoloģisko tēmu, būtu attiecīgi ieviest papildinājumus, kuri, atstāti atsevišķu personu un kopienu izvēlei, ļautu aptvert arī Kristus publiskās dzīves noslēpumus no kristīšanas Jordānā līdz

ciešanām. Tieši šajos noslēpumos kontemplējam svarīgus Kristus Personas aspektus, kā Tā, kurš definitīvi ir atklājis Dievu. Viņš ir Tas, kurš, kristībā pasludināts par Tēva mīloto Dēlu, sludina Valstības atnākšanu, liecina par to ar saviem darbiem, pasludina tās prasības. Tieši publiskās dzīves laikā Kristus noslēpums atklājas ar īpašu titulu kā gaismas noslēpums: „Kamēr Es esmu pasaulē, Es esmu pasaules Gaisma” (*Jņ 9,5*).

Pēc Kristus Iemiesošanās un apslēptās dzīves noslēpumu (priecīgie noslēpumi) pieminēšanas un pirms nekā apstāties pie nāves ciešanām (sāpīgie noslēpumi) un augšāmcelšanās triumfa (godības noslēpumi), ir attiecīgi pārdomāt arī īpaši svarīgus publiskās dzīves momentus (gaismas noslēpumi), lai rožukroni pilnīgākā veidā varētu nosaukt par „Evaņģēlija kopsavilkumu”. Šim papildinājumam ar jauniem noslēpumiem, it nemaz netraucējot nevienam no šīs lūgšanas struktūras tradicionālajiem aspektiem, jāpanāk, ka tā tiks pārdzīvota kristīgajā garīgumā ar jaunu interesi kā paties ievads Jēzus Kristus Sirds dziļumā, prieka un gaismas, sāpju un godības okeānā.

Priecīgie noslēpumi

20. Pirmo ciklu – „priecīgos noslēpumus” – patiešām raksturo prieks, kas staro no Iemiesošanās notikuma. Tas ir redzams no pasludināšanas brīža, kad Gabriēla sveiciens Jaunavai no Nācetes saistās ar mesianiskā prieka saucieni: „Priecājies, Marija”. Šajā pasludinājumā savu mērķi sasniedz visa pestīšanas un pat visas pasaules

vēsture. Ja jau Tēva plāns ir visu apvienot Kristū (sal. *Ef* 1,10), tad kaut kādā veidā visu pasauli sasniedz Dieva žēlsirdība, ar kādu Tēvs noliecas pār Mariju, lai darītu Viņu par sava Dēla Māti. Visu cilvēci aptver šis *fiat* – „lai notiek” – ar kuru Viņa gatavībā atbild Dieva gribai.

Zem prieka zīmes ir arī tikšanās ar Elizabeti, kurā pati Marijas balss un Kristus klātbūtne Viņas klēpī dara, ka Jānis „priecīgi sakustējās” (sal. *Lk* 1,44). Priekā bagāta ir aina no Betlēmes, kurā Dievišķā Bērna, pasaules Pestītāja, piedzimšanu eņģeļi dzied un pasludina ganiem tieši kā „lielu prieku” (*Lk* 2,10).

Taču jau divi pēdējie noslēpumi, kaut saglabā prieka nokrāsu, izsaka arī dramatisma iezīmes. Jo upurēšana templī, paužot prieku par konsekrāciju un novedot līdz aizgrābtībai sirmgalvi Simeonu, ietver arī pravietojumu par „pretošanās zīmi”, kāda šis Bērns būs Izraēlim, kā arī par zobenu, kurš caurdurs Mātes dvēseli (sal. *Lk* 2,34-35). Priecīgs, bet vienlaicīgi dramatisks, ir arī stāsts par divpadsmitgadīgo Jēzu svētnīcā. Viņš šeit parādās savā Dievišķajā gudrībā un pamatoti kā Tas, kurš „māca”. Viņā atklājas Dēla noslēpums, Dēla, kurš pilnībā atdevies Tēva lietām. Šī atklāsme paredz evaņģēlisko radikālismu, kas Valstības bezierunu prasību priekšā iziet pat ārpus cilvēciskajām saiknēm. Pat Jāzeps un Marija, satraukti un nemierīgi, "nesaprata to, ko Viņš tiem sacīja" (*Lk* 2,50).

Pārdomāt „priecīgos noslēpumus” nozīmē ieiet kristīgā prieka pēdējā motivācijā un dziļā nozīmē. Tas nozīmē ielūkoties Iemiesošanās noslēpuma konkrētībā un pestīšanu

nesošo ciešanu neskaidrajā pasludinājumā. Marija palīdz mums saprast, kur slēpjas kristīgā prieka noslēpums, atgādinot mums, ka kristietība vispirms ir *euangelion*, „prieicīgā vēsts”, kuras centrs un pat viss saturs ir Kristus, Vārda, kurš kļuva miesa, Persona, vienīgais pasaules Pestītājs.

Gaismas noslēpumi (*mysteria lucis*)

21. Pārejot no bērības un dzīves Nācietē pie Jēzus publiskās dzīves, kontemplācija aizved mūs pie tiem noslēpumiem, kurus ar īpašu titulu var nosaukt par „gaismas noslēpumiem”. Patiesībā viss Kristus noslēpums ir gaisma. Viņš ir „pasaules Gaisma” (*Jņ* 8,12). Tomēr šis aspekts īpaši parādās publiskās dzīves gados, kad Viņš sludina Valstības Evaņģēliju. Ilgojoties norādīt kristīgajai kopienai piecus nozīmīgus Kristus dzīves šīs fāzes brīžus, „gaismas pilnus” noslēpumus, uzskatu, ka pamatoti par tādiem var tikt atzīti: 1. Viņa kristība Jordānā, 2. Sevis atklāšana kāzās Kānā, 3. Dieva Valstības sludināšana un aicinājums atgriezties, 4. Pārveidošanās Tabora kalnā, 5. Euharistijas iedibināšana, kas ir Lieldienu noslēpuma sakramentāla izpausme.

Katrs no šiem noslēpumiem atklāj Valstību, kura jau ir atnākusi paša Jēzus Personā. Vispirms, gaismas noslēpums ir kristība Jordānā. Šeit, kad Jēzus nonāk pie ūdens – kā nevainīgais, kurš padara sevi par „grēku” mūsu dēļ (*sal. 2 Kor* 5,21) – atveras debesis un Tēva balss pasludina Viņu par savu mīļoto Dēlu (*sal. Mt* 3,17), bet Svētais Gars nonāk

pār Viņu, lai aicinātu nākamajai misijai. Gaismas noslēpums ir zīmju sākums Kānā (sal. *Jņ* 2,1-12), kad Kristus, pateicoties Marijas, pirmās starp ticīgajiem, intervencei, pārvērsdams ūdeni vīnā, atver mācekļu sirdis ticībai. Gaismas noslēpums ir Jēzus mācība, kuras laikā Viņš sludina Dieva Valstības atnākšanu un aicina atgriezties (sal. *Mk* 1,15), atlaižot grēkus tiem, kuri Viņam tuvojās paļāvībā (sal. *Mk* 2,3-13; *Lk* 7,47-48), dodot iesākumu žēlsirdības noslēpumam, kuru Viņš pats realizēs līdz pat pasaules beigām īpaši caur Baznīcai uzticēto Izlīgšanas sakramentu. Gaismas noslēpums, pilna šī vārda nozīmē, ir pārveidošanās, kas, saskaņā ar tradīciju, notika Tabora kalnā. Dievišķā godība apgaismo Kristus vaigu, kad Tēvs Viņu atzīst aizgrābto apustuļu priekšā, aicina Viņu klausīt (sal. *Lk* 9,35) un sagatavo pārdzīvot līdz ar Viņu ciešanu sāpīgo brīdi, lai kopā ar Viņu nonāktu līdz augšāmcelšanās priekam un Svētā Gara pārveidotai dzīvei. Visbeidzot, gaismas noslēpums ir Euharistijas iedibināšana, kurā Kristus ar savu Miesu un Asinīm zem maizes un vīna zīmēm kļūst par barību, sniedzot „līdz galam” liecību savai mīlestībai uz cilvēkiem (*Jņ* 13), kuru pestīšanai saliks pats sevi upurī.

Šajos noslēpumos, izņemot Kānu, Marijas klātbūtne paliek apslēpta. Evaņģēliji tikai dažas reizes piemin Viņas klātbūtni vienā vai otrā Kristus mācības brīdī (sal. *Mk* 3,31-35; *Jņ* 2,12) un nekas nerunā, ka Viņa bijusi Pēdējo Vakariņu telpā Euharistijas iedibināšanas laikā. Tomēr loma, kādu Viņa pilda Kānā, kaut kādā veidā ir redzama

visā Kristus ceļā. Atklāsmi, kādu kristības brīdī Jordānā tiešā veidā deva par Viņu Tēvs un kura kā atbalss atskanēja Jānī Kristītājā, Kānā atrodam uz Marijas lūpām, un tā kļūst par lielu mātišķu atgādinājumu, ko Viņa adresē visu laiku Baznīcai: „Dariet visu, ko Viņš jums sacīs” (*Jņ 2,5*). Tas ir atgādinājums, kas labi ievada Kristus publiskās dzīves vārdos un zīmēs, veidojot mariānisku pamatu visiem „gaismas noslēpumiem”.

Ciešanu jeb sāpīgie noslēpumi

22. Kristus ciešanu noslēpumiem evaņģēliji veltī lielu uzmanību. Kristīgā dievbijība vienmēr īpaši Lielajā gavēnī ar Krustaceļu pārdomāja atsevišķus ciešanu brīžus, intuitīvi jūtot, ka šeit ir mīlestības atklāsmes kulminācijas punkts un ka šeit ir mūsu pestīšanas avots. Rožukronis izvēlas zināmus ciešanu brīžus, aicinot to, kurš lūdzas, sakopot uz tiem savas sirds skatienu un pārdzīvot tos arvien no jauna. Meditācijas ceļu atver Olīvdārzs, kur Kristus piedzīvo īpaši mokošus brīžus Tēva gribas priekšā, kad vājā miesa varētu ļauties pretestības kārdinājumam. Tur Kristus nostājas cilvēces visu kārdinājumu un visu tās grēku priekšā, lai pateiktu Tēvam: „Ne Mans, bet Tavs prāts lai notiek” (*Lk 22,42*). Šis Viņa „jā” izdzēš pirmvecāku „nē” Ēdenes dārzā. Bet cik gan Viņam maksāja šis Tēva gribas pieņemšana! Tas izriet no nākamajiem noslēpumiem, kuros caur šausmīšanu, kronēšanu ērkšķiem, krusta nešanu un nāvi uz krusta Viņš tiek atdots vislielākajam pazemojumam: „Ecce homo!”

Šajā pazemojumā atklājas ne tikai Dieva mīlestība, bet arī paša cilvēka nozīme. Ecce homo: kas grib pazīt cilvēku, tam jāprot atpazīt tā nozīmi, avotu un piepildījumu Kristū Dievā, kurš pazemojas aiz mīlestības „līdz pat nāvei, līdz pat nāvei uz krusta” (*Flp* 2,8). Ciešanu noslēpumi no jauna ievada ticīgos Jēzus nāves pārdzīvojumā, liek nostāties zem krusta līdžās Marijai, lai kopā ar Viņu ienirtu Dieva mīlestības uz cilvēku okeānā un sajustu visu tās atjaunojošo spēku.

Godības noslēpumi

23. „Kristus vaiga kontemplācija nedrīkst apstāties pie Krustā Sistā tēla. Kristus ir augšāmcēlies!” Rožukronis vienmēr ir paudis šo ticības pieredzi, aicinot ticīgo iziet ārpus ciešanu tumsas, lai vērstu skatu uz Kristus godību augšāmcelšanā un debeskāpšanā. Kontemplējot Augšāmcēlušo, kristietis no jauna atklāj savas ticības motīvus (sal. 1 *Kor* 15,14) un pārdzīvo atkal ne tikai to prieku, kuriem Kristus parādījās – apustuļu, Magdalēnas, mācekļu no Emausas – bet arī Marijas prieku, kurai ne mazāk intensīvi vajadzēja pieredzēt mīļotā Dēla jauno dzīvi. Šajā godībā, kurā kopš debesīs uzkāpšanas brīža Kristus sēž pie Tēva labās rokas, arī Viņa tik iecelta līdz ar debesīs uzņemšanas brīdi, lai anticipētu (lat. *anticipāre* – iepriekš saņemt, iepriekš baudīt, apsteigt) to, kas sagatavots visiem taisnīgajiem caur miesas augšāmcelšanos. Visbeidzot, kronēta godībā – kā tas redzams pēdējā godības noslēpumā

– Viņa mirdz kā eņģeļu un svēto Karaliene, Baznīcas eshatoloģiskās realitātes anticipācija un virsotne.

Dēla un Mātes godības ceļa centrā rožukronis trešajā godības noslēpumā noliek Vasarsvētkus, kuri parāda Baznīcu kā ģimeni, kas pulcējusies kopā ar Mariju, dzīvinātu ar Svētā Gara vareno dvesmu un gatavu evaņģelizācijas misijai. Šai tāpat kā citu godības noslēpumu kontemplācijai jāved ticīgos uz arvien dzīvāku savas jaunās dzīves apziņu, dzīves Kristū, Baznīcas iekšējā realitātē - dzīves, priekš kuras Vasarsvētku aina ir liela 'ikona'. Tādēļ godības noslēpumi atdzīvina ticīgajos to eshatoloģisko beigu cerību, kurām tie tiecas kā caur vēsturi svētceļojošās Dieva tautas locekļi. Tam jānudina viņus drosmīgi liecināt par šo „priecīgo vēsti”, kura piešķir jēgu visai viņu dzīvei.

Dieva Vārda klausīšanās

30. Lai piešķirtu meditācijai biblisku pamatu un lielāku dziļumu, ir labi, ja pēc noslēpuma nosaukšanas nolasa piemērotu Bībeles tekstu, kurš, atkarībā no apstākļiem var būt īsāks vai garāks. Citi vārdi nekad nav tik iedarbīgi kā iedvesmotais Vārds. To jāklusās ar pārliecību, ka tas ir Dieva Vārds, izteikts šodien un „priekš manis”. (.)

Klusēšana

31. Klausīšanos un meditāciju baro klusēšana. Ir attiecīgi pēc noslēpuma nosaukšanas un Vārda proklamācijas atbilstošu laiku apstāties un sakopoties uz pārdomājamo noslēpumu, pirms iesākam lūgšanu vārdos. No jauna atklāta

klusuma vērtība ir viens no kontemplācijas un meditācijas praktizēšanas noslēpumiem. (..) Skaitot rožukroni, pēc Dieva Vārda noklausīšanās ir attiecīgi ievērot īsu pauzi, kuras laikā gars sakopojas uz konkrētā noslēpuma saturu.

Desmit „Esi sveicināta, Marija”

33. (..) „Esi sveicināta, Marija” centrs starp pirmo un otro daļu ir vārds Jēzus. Brīžiem, steigā lūdzoties, šis centrs netiek ievērots, un līdz ar to – Kristus noslēpums, kas tiek kontemplēts. Taču tieši akcents, kāds tiek likts uz Jēzus vārda un Viņa noslēpumu, iezīmē rožukroņa derīgu un auglīgu lūgšanu. Jau Pāvils VI adhortācijā *Marialis cultus* atgādināja par zināmos reģionos praktizēto ieradumu, pasvītrojot Kristus vārdu, pievienot tam refrēnu (tā sauktās „piebildes”) saistībā ar apdomājamo noslēpumu.

Šis ir uzslavas cienīgs ieradums, īpaši, kad rožukronis tiek skaitīts publiski. Tas labi pauž kristoloģisko ticību (..) un palīdz meditācijā. (..)

„Gods lai ir Tēvam”

34. Trinitārā doksoģija ir kristīgās kontemplācijas mērķis. Jo Kristus ir ceļš, kurš ved mūs Garā pie Tēva. Kad līdz galam turamies uz šī „ceļa”, pastāvīgi nostājamies triju Dievišķo Personu noslēpuma priekšā, kurām pienākas slava, gods un pateicība. Ir svarīgi, lai „Gods lai ir Tēvam”, kontemplācijas virsotne, rožukronī tiktu darīta labi redzama. Lūdzoties publiski, to var dziedāt, lai attiecīgi uzsvērtu šo strukturālo perspektīvu, kas raksturo

katru kristīgo lūgšanu.

Tādā mērā (..) Vissvētās Trīsvienības pagodināšana katras desmites noslēgumā netiks reducēta līdz īsa nobeiguma lomai. (..)

Noslēguma šautru akts

35. Saskaņā ar vispārēji pieņemtu praktiku, rožukronī pēc trinitārās doksoloģijas tiek skaitīts šautru akts, dažāds, atkarībā no ieradumiem. Novērtējot tādu invocāciju vērtību, jāpiezīmē, ka noslēpumu kontemplācijas auglība būs labāk izteikta, ja tiks gādāts par to, lai katru noslēpumu noslēgtu ar lūgšanu par konkrētā noslēpuma specifiskiem augļiem. Tādā veidā rožukronis varēs trāpīgāk paust savu saistību ar kristīgo dzīvi. (..)

Iesākums un noslēgums

37. (..) Rožukroņa lūgšana noslēdzas ar lūgšanu pāvesta intencijās, lai tādējādi virzītu lūdzošā skatienu uz Baznīcas vajadzību plašo horizontu. Un tieši ar domu, lai pamudinātu uz rožukroņa šādu ekleziālu vīziju, Baznīca ir to bagātinājusi ar svētajām atlaidēm priekš tiem, kuri to lūdzas attiecīgā dispozīcijā. (..)

Izkārtojums laikā

38. Rožukroni var lūgties ik dienas pilnībā. (..) Saskaņā ar pašreizējo praktiku, pirmiena un ceturtdiena veltītas „priecīgajiem noslēpumiem”, otrdiena un piektdiena - „ciešanu noslēpumiem”, trešdiena, sestdiena un svētdiena

– „godības noslēpumiem”. Kur lai iekļauj „gaismas noslēpumus”? Apsvēruši, ka „godības noslēpumi” atkārtojas divas dienas pēc kārtas, sestdienā un svētdienā, bet sestdiena tradicionāli ir diena ar spēcīgu mariānisku nokrāsu, liekas attiecīgi pārcelt uz sestdienu nedēļas „priecīgo noslēpumu” otru apdomāšanu, kuros ir izteiktāka Marijas klātbūtne. Ceturtdiena tādējādi paliek brīva tieši „gaismas noslēpumu” meditācijai. (..)

Ģimene: vecāki...

41. (..) Lūdzu visus tos, kuri nodarbojas ar ģimeņu pastorāciju, ar pārliecību pamudināt tās lūgties rožukroni.

Ģimene, kura lūdzas vienotībā, vienota paliek. Svētais rožukronis saskaņā ar senu tradīciju ir lūgšana, kas īpaši veicina ģimenes sapulcēšanos. (..)

...un bērni

42. (..) Rožukroņa lūgšana par bērniem, bet vēl vairāk – kopā ar bērniem, (..) sniedz garīgu palīdzību, kuru nedrīkst noniecināt. Var rasties bažas, ka rožukronis neliekas mūsdienu bērnu un jauniešu gaumēm piemērots. Varbūt tomēr šis brīdinājums balstās rožukroņa paviršā skaitīšanā. Beigu beigās, ja vien saglabājam rožukroņa pamatstruktūru, nekas netraucē bērniem un jauniešiem tā skaitīšanu – kā ģimenē, tā arī grupās – bagātināt ar attiecīgiem simboliskiem un praktiskiem elementiem, kuri palīdzētu to izprast un novērtēt. (..)

Rožukronis – dārgums, ko nepieciešams atklāt

43. Dārgie brāļi un māsas! Tik viegla, bet vienlaikus tik bagāta, lūgšana patiešām ir pelnījusi, lai kristīgā kopiena to no jauna atklātu. (..)

Īpaši griežos pie Jums, dārgie brāļi bīskapi, priesteri un diakoni, kā arī pie Jums, kas pildāt dažādus kalpojumus pastorālajā laukā, lai Jūs, no personīgās pieredzes iepazīstot rožukroņa skaistumu, kļūtu dedzīgi tā promotori. (..)

Es lūkojos uz jums visiem, visu kārtu brāļi un māsas, uz jums, kristīgās ģimenes, uz jums, slimnieki un sirmgalvji, uz jums, jaunie: paļāvībā ņemiet atkal rokās rožukroņa zīlītes, atklājot šo lūgšanu no jauna Svēto Rakstu gaismā, harmonijā ar liturģiju, ikdienas dzīves kontekstā.

(..) Sava pontifikāta divdesmit piektā gada iesākumā uzticu šo Apustulisko vēstuli Jaunavas Marijas maigajām rokām, garā zemojoties Viņas svētbildes priekšā brīnišķīgajā sanktuārijā, ko Viņai uzcēlis svētīgais Bartolomejs Longo, rožukroņa apustulis. Labprāt izsaku viņa aizkustinošos vārdus, ar kādiem viņš noslēdz slaveno Supliku svētā Rožukroņa Karalienei:

*"Ak, Marijas svētītais rožukroni,
saldā ķēde, kas saisti mūs ar Dievu;
mīlestības saite, kura vieno mūs ar eņģeļiem;
tornis, kas paglābj no elles uzbrukumiem;
drošā osta jūras katastrofā!
Nekad vairs tevi neatmetīsim!
Tu būsi mums mierinājums nāves stundā.*

*Tevī ir dziestošās dzīvības pēdējais skūpstis.
Bet mūsu lūpu pēdējais akcents būs Tavs saldaiss vārds, ak,
Rožukroņa Karaliene no Pompejas,
ak, mūsu dārgā Māte,
ak, grēcinieku Glābēja,
ak, Valdniece,
ak, nomākto Mierinātāja.
Esi vienmēr slavēta, šodien un vienmēr,
uz zemes un debesīs ".*

Pāvests Jānis Pāvils II

Vatikānā, 2002. gada 16. oktobrī

ROŽUKRONIS

Dievs ir piešķīris Marijai īpašu lomu pestīšanas vēsturē. Viņa ar savu *fiat* piedalās cilvēka pestīšanas realizācijā. Marija runā ar Dievu un apzināti piekrīt Viņa plānam. Viņa dziļi tic un paklausa. Marija atklājas kā pirmā jaunās derības ticīgā, kā Māte un kā paraugs ticīgajiem Baznīcā. Viņa ir viena no mums. Marija, būdama Baznīcas attēls, rāda šai Baznīcai ticības ceļu, kas izpaužas sevis atdošanā, uzticēšanās un pašātvībā Dievam. Marija ir dzīva mācība par Dieva žēlastības noslēpumu.

Mīlestības Dievs, Tu esi darījis Jaunavu Mariju par svētīgu starp visām sievietēm un visām tautām, atjauno mūsos ticību Tavam Dēlam, patiesam Dievam un patiesam cilvēkam, un māci mums pateikties par saņemto pestīšanu. Caur Kristu, mūsu Kungu. Āmen.

Šo rožukroņa N. daļu upurēsim:

- ✧ par tiem, kuri uzticējuši sevi mūsu lūgšanām;
- ✧ par visiem, kuri mācās, studē, lai viņi labi izmantotu Svētā Gara dāvāto gudrības dāvanu;
- ✧ par bērniem, lai vecāki, skola un atbildīgās iestādes rūpētos gan par viņu materiālo uzturēšanu, gan garīgo audzināšanu;
- ✧ par tiem, kuri dzīvo nabadzībā un vienkāršībā un labprāt palīdz citiem;
- ✧ par tiem, kuri uzticas Dieva Žēlsirdībai un gaida piedošanu;
- ✧ par tiem, kuri jūtas nelaimīgi, kuriem dzīvē neveicas;
- ✧ par Dzīvā Rožukroņa pulciņa dalībniekiem, lai viņi vēl dedzīgāk lūgtos gan kopienā, gan privāti;
- ✧ par bērniem un jauniešiem, lai viņi mīlētu rožukroņa lūgšanu;

- ✧ par saderinātajiem, lai sagatavošanās laikā Laulības sakramenta pieņemšanai viņi izturētos viens pret otru ar cieņu un mīlestību;
- ✧ par ministrantiem, kuri kalpo pie altāra, lai viņi būtu paraugs saviem vienaudžiem;
- ✧ par visiem, kuri bagātina dievkalpojumu ar savu dziedājumu;
- ✧ par veciem, slimiem, vientuļiem cilvēkiem;
- ✧ par vājas ticības cilvēkiem, kuri neredz dzīves jēgu, lai viņi nesalūztu grūtā brīdī, bet meklētu Dieva palīdzību;
- ✧ par tiem, kuri netic Dievam un nekad nelūdzas, lai viņi ieklausās savas sirdsapziņas balsī;
- ✧ par tiem, kuri cieš no dažādām atkarībām: alkoholisma, narkomānijas u.c, lai ar Dieva palīdzību viņi tiktu glābti;
- ✧ par nedzimušajiem bērniem, lai viņiem visiem būtu ļauts ienākt šajā pasaulē;
- ✧ par pāvestu, bīskapiem, priesteriem, diakoniem, Garīgā semināra audzēkņiem un par aicinājumiem uz garīgo kārtu;
- ✧ par tiem, kuri māca un audzina bērnus un jauniešus;
- ✧ par mieru pasaulē;
- ✧ par Latviju, lai tie, kuri ir atbildīgi par mūsu valsti, vadītu mūsu tautu gudri un taisnīgi;
- ✧ par misiju darbu, lai pasaulē arvien tiktu sludināts Kristus Evaņģēlijs;
- ✧ par tiem, kuri gatavojas saņemt kristības sakramentu;
- ✧ par tiem, kuri gatavojas pirmajai grēksūdzei un I sv. Komūnijai;
- ✧ par tiem, kuri gatavojas saņemt Iestiprināšanas sakramentu;
- ✧ par masu informācijas līdzekļu darbiniekiem, lai viņi palīdzētu izplatīties patiesībai un labajam;
- ✧ par tiem, kuri stāv izvēles priekšā, lai viņi atceras, ka vissvarīgākais ir Dievs;
- ✧ par laulātajiem, lai starp viņiem valdītu savstarpējas sapratnes, piedošanas un mīlestības gars;
- ✧ par tiem, kuri atrodas materiāli vai garīgi grūtā situācijā;
- ✧ par mirstošajiem;

✧ par dvēselēm šķīstītavā.

Tēvs mūsu, kas esi debesīs, svētīts lai top Tavs vārds, lai atnāk Tava valstība, Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem, un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļauna. Āmen.

Esi sveicināta, Marija, žēlastības pilnā, Kungs ir ar Tevi; Tu esi svētīta starp sievietēm, un svētīts ir Tavas miesas auglis Jēzus. Svētā Marija, Dieva Māte, lūdz par mums, grēciniekiem, tagad un mūsu nāves stundā. Āmen.

Gods lai ir Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, kā tas no iesākuma bijis, tā tagad un vienmēr, un mūžīgi mūžam. Amen.

Pēc katra rožukroņa noslēpuma:

Tēvs mūsu...

10 Esi sveicināta, Marija...

Gods lai ir Tēvam...

V. Marija, bez grēka ieņemtā,

R. Lūdz par mums, kas steidzamies pie Tevis.

Privāti lūdzoties, var pievienot:

Mans Jēzu, piedod mums mūsu vainas, pasargā mūs no elles uguns un aizved visas dvēseles uz debesīm, it sevišķi tās, kurām visvairāk vajadzīga Tava žēlsirdība.

PIRMĀ DAĻA - PRIECĪGĀ

Pirmais noslēpums EŅĢEĻA SLUDINĀJUMS JAUNAVAI MARIJAI

Dievs sūtīja eņģeli Gabriēlu uz Galilejas pilsētu, kas saucās Nazarete, pie Jaunavas, kura bija saderināta Dāvida cilts vīram, kuram vārds bija Jāzeps; un Jaunavas vārds bija Marija. Un eņģelis, ienācis pie viņas, sacīja: „Esi sveicināta, žēlastības pilnā! Kungs ir ar tevi; tu esi svētīta starp sievietēm. Lūk, tu ieņemsi un dzemdēsi Dēlu un nosauksi Viņu vārdā Jēzus.” (sal. *Lk* 1,26-31)

Otrais noslēpums MARIJA APMEKLĒ SVĒTO ELIZABETI

Marija, tajās dienās cēlusies, steigšus aizgāja kalnos, uz jūdu pilsētu. Un viņa, iegājusi Zaharija namā, sveicināja Elizabeti. Un notika, ka Elizabetei, Marijas sveicināšanu dzirdot, bērniņš priecīgi sakustējās viņas miesās; un Elizabeti piepildīja Svētais Gars; un viņa skaļā balsī sauca un sacīja: „Tu esi svētīta starp sievietēm, un svētīts ir tavas miesas auglis!” (sal. *Lk* 1,39-42)

Trešais noslēpums BETLĒMES STALLĪTĪ PIEDZIMST JĒZUS

Jāzeps no Nācaretas pilsētas Galileijā nogāja Jūdejā, Dāvida pilsētā, kas saucās Betlēme, tāpēc, ka viņš bija no Dāvida nama un cilts, lai pierakstītos ar Mariju, savu saderināto, kura bija mātes cerībās. Un notika, ka, viņiem tur esot, pienāca laiks, lai viņa dzemdētu. Un viņa dzemdēja savu pirmzimto Dēlu un ietina Viņu autiņos, un ielika Viņu silē, jo tiem nebija vietas mājvietā. (sal. *Lk 1,4-7*)

Ceturtais noslēpums BĒRNA JĒZUS UPURĒŠANA TEMPLĪ

Kad bija pagājušas Mozus Likumā noteiktās viņu šķīstīšanās dienas, vecāki nesa Jēzu uz Jeruzalemi, lai Viņu stādītu Kungam priekšā.

Un, lūk, Jeruzalemē bija cilvēks, vārdā Simeons. No Svētā Gara viņš bija saņēmis atklāsmi, ka viņš neredzēs nāvi, pirms nebūs uzlūkojis Kunga Svaidīto. Viņš paņēma Bērnus savās rokās, slavēja Dievu un sacīja: „Manas acis ir skatījušas Tavu pestīšanu, ko Tu sagatavoji visu tautu priekšā: gaismu pagānu apgaismošanai un slavu savai Izraēļa tautai”. (sal. *Lk* 2)

Piektais noslēpums BĒRNA JĒZUS ATRAŠANA SVĒTNĪCĀ

Jāzeps un Marija, kad Jēzus bija divpadsmit gadus vecs, pēc svētku ieraduma gāja uz Jeruzalemi. Un, kad viņi, svētku dienām beidzoties, atgriezās atpakaļ, Bērns Jēzus palika Jeruzalemē, bet Viņa vecāki to nezināja. Un tie, neatraduši Viņu, atgriezās Jeruzalemē, To meklēdami. Un notika, ka pēc trim dienām tie Viņu atrada sēžam svētnīcā starp Rakstu mācītājiem, tos klausoties un jautājot. Un visi, kas Viņu dzirdēja, bija pārsteigti par Viņa gudrību un atbildēm. (sal. *Lk* 2,42-46)

OTRĀ DAĻA – GAISMAS DAĻA**Pirmais noslēpums
JĒZUS KRISTĪBA JORDĀNĀ**

Jēzus atnāca no Galilejas uz Jordānu pie Jāņa, lai tas Viņu kristītu.

Pēc kristības Jēzus tūlīt izkāpa no ūdens. Un, lūk, debess atvērās, un Viņš redzēja Dieva Garu baloža veidā nolaižamies uz sevi. Un, lūk, balss no debesīm sacīja: „Šis ir mans mīļais Dēls, kurš Man ļoti patīk”.
(sal. *Mt* 3)

Otrais noslēpums JĒZUS ATKLĀŠANĀS KĀZĀS KĀNĀ

Un trešajā dienā Galilejas Kānā bija kāzas. Un, kad pietrūka vīna, Jēzus Māte sacīja Jēzum: „Viņiem nav vīna”. Bet Jēzus viņai sacīja: „Mana stunda vēl nav pienākusi!” Viņa Māte sacīja apkalpotājiem: „Dariet visu, ko Viņš jums sacīs.” Jēzus sacīja viņiem: „Piepildiet traukus ar ūdeni!” Un viņi tos piepildīja līdz malām. Kad galdzinis nogaršoja ūdeni, tas bija pārvērsts vīnā, un viņš sacīja līgavainim: „Ikviens cilvēks vispirms pasniedz labo vīnu, bet tu taupīji labo vīnu līdz šim.”

Šo sākumu brīnumiem Jēzus darīja Galilejas Kānā, atklādams savu godību, un Viņa mācekļi ticēja Viņam. (sal. *Jņ 2*)

Trešais noslēpums
DIEVA VALSTĪBAS SLUDINĀŠANA
UN AICINĀJUMS ATGRIEZTIES

Un Jēzus sacīja: „Laiks piepildījies, un Dieva Valstība tuvu klāt! Gandariet par grēkiem un ticiet Evaņģēlijam!” (sal. *Mk 1*)

Jēzus izdziedināja triekas slimo, sacīdams: „Dēls, tavi grēki tev tiek piedoti! (..) Celies, ņem savu gultu un ej savās mājās!” Un tas tūlīt piecēlās un, gultu paņēmis, aizgāja, visiem redzot, tā, ka visi brīnījās un godināja Dievu, sacīdami: „To mēs vēl nekad neesam redzējuši”. (sal. *Mk 2,5.11-12*)

Ceturtais noslēpums PĀRVEIDOŠANĀS TABORA KALNĀ

Jēzus ņēma līdz Pēteri un Jēkabu, un Jāni un uzkāpa kalnā, lai lūgtu Dievu. Un Viņa sejas izskats kļuva citāds, un Viņa apģērbs tapa balts un staroja. Un, lūk, divi vīri sarunājās ar Viņu; tie bija Mozus un Elija. Viņi parādījās godībā; un tie runāja par Viņa gala norisi, ko Viņš piepildīs Jeruzalemē.

Bet Pēteris un tie, kas atradās pie Viņa, bija miega nomākti un, uzmodušies tie redzēja Viņa godību un divus vīrus, stāvot pie Viņa. Un Pēteris sacīja Jēzum: „Mācītāj, mums ir labi šeit būt; mēs taisīsim trīs teltis: vienu Tev, vienu Mozum un vienu Elijam”.

Viņiem tā runājot, parādījās mākonis un apēnoja viņus. Un balss atskanēja padebesī, sacīdama: „Šis ir mans mīļais Dēls, Viņu klausiet!” (sal. Lk 9,28-35)

Piektais noslēpums EUHARISTIJAS IEDIBINĀŠANA

Pirms Lieldienu svētkiem Jēzus, zinādams, ka Viņa stunda atnākusi, lai no šīs pasaules aizietu pie Tēva, mīlēdams savējos, kas bija pasaulē, mīlēja tos līdz galam (Jņ 13,1).

Un Jēzus, viņiem ēdot, paņēma maizi, svētīja to, lauza, deva viņiem un sacīja: "Ņemiet, šī ir Mana Miesa". Un Viņš ņēma biķeri, pateicās un deva viņiem; un tie visi dzēra no tā. Un Viņš tiem sacīja: "Šī ir manas jaunās derības Asinis, kas par daudziem tiks izlietas". (Mk 14,22-24)

TREŠĀ DAĻA – SĀPIĢĀ

Pirmais noslēpums KUNGS JĒZUS LŪDZAS OLĪVDĀRZĀ

Jēzus, ceļos nometies, lūdza Dievu, sacīdams: „Tēvs, ja Tu vēlies, paņem šo biķeri no manis! Tomēr ne mans, bet Tavs prāts lai notiek!” Un Viņš, nāves baiļu pārņemts, lūdza Dievu jo karstāk, n Viņa sviedri kļuva kā asins lāses, kas pilēja zemē. (sal. *Lk* 22,41-44)

Otrais noslēpums KUNGS JĒZUS TIEK ŠAUSTĪTS

Pilāts atkal uzrunāja viņus un sacīja: „Ko tad jūs vēlaties, lai es daru ar jūdu Ķēniņu?” Bet tie atkal kļiedza: „Sīt Viņu krustā!” Bet Pilāts, vēlēdamies ļaudīm iztapt, atlaida tiem Barabu, bet Jēzu šaustīja un nodeva, lai Viņu sistu krustā. (sal. *Mk* 15,12-15)

Trešais noslēpums
KUNGAM JĒZUM UZLIEK GALVĀ ĒRKŠĶU
KRONI

Un kareivji, nopinuši kroni no ērkšķiem, lika to Jēzum galvā un niedri Viņa labajā rokā. Un tie, Viņa priekšā ceļos mezdami, izsmēja Viņu, sacīdami: „Esi sveicināts, jūdu Ķēniņ!” (sal. *Mt 27,29*)

Ceturtais noslēpums
KUNGA JĒZUS CEĻŠ UZ GOLGĀTU

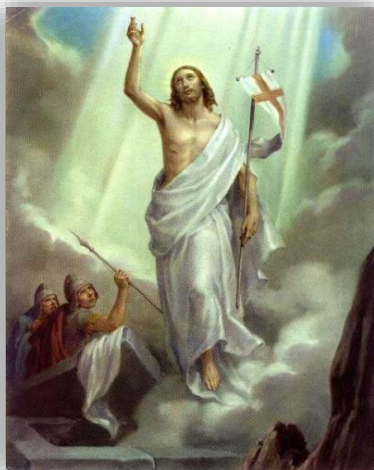

Un Jēzus, nesdams savu krustu, gāja uz to vietu, kas saucās Galvaskausa vieta, bet ebrejiski Golgāta. (sal. *Jņ* 19,17)

Piektais noslēpums
JĒZU PIENAGLO PIE KRUSTA,
UN VIŅŠ MIRST ŠAUSMĪGĀS CIEŠANĀS

Un, kad tie nonāca vietā, kas saucas Kalvārija jeb Golgāta, tie tur sita Jēzu un slepkavas krustā: vienu pa labi, otru pa kreisi. Bet bija ap sestu stundu, un tumsa iestājās līdz pat devītajai stundai. Un saule aptumšojās, un priekšgars svētnīcā pārplīsa vidū pušu. Un Jēzus sauca skaļā balsī, sacīdams: „Tēvs, Tavās rokās es atdodu savu garu!” Un Viņš, to teikdams, izdvesa garu. (sal. *Lk* 23,33.44-46)

CETURTĀ DAĻA – GODĪBAS**Pirmais noslēpums
KUNGS JĒZUS AUGŠĀMCEĻAS**

Enģelis uzrunāja sievietes un sacīja: „Nebīstieties, jo es zinu, ka jūs meklējat Jēzu, krustā sistu. Viņa šeit nav, jo Viņš ir augšāmcelies, kā bija sacījis. Nāciet un aplūkojiet to vietu, kur Kungs bija nolikts!” (sal. *Mt* 28,5-6)

Otrais noslēpums KUNGS JĒZUS UZKĀP DEBESĪS

Kungs Jēzus pēc tam, kad ar mācekļiem bija runājis, uzkāpa debesīs un sēž pie Dieva labās rokas. Bet viņi gāja un sludināja visur; un Kungs viņiem palīdzēja un mācību apstiprināja ar līdzejošām zīmēm. (Mk 16,19-20)

Trešais noslēpums
SVĒTAIS GARS NONĀK PĀR
JAUNAVU MARIJU UN APUSTUĻIEM

Kad Vasarsvētku diena bija pienākusi, piepeši no debesīm nāca rūkoņa, it kā stipra vēja pūsma, un piepildīja visu māju, kur sēdēja Vissvētākā Jaunava Marija un apustuļi. Un parādījās it kā uguns mēles, kas sadalījās un nolaidās uz ikviena no viņiem. Un visi tika Svētā Gara piepildīti. (sal. *Apd 2,1-4*)

Ceturtais noslēpums
VISSVĒTĀ JAUNAVA MARIJA
AR MIESU UN DVĒSELI TIEK UZŅEMTA DEBESĪS

Visvarenais, mūžīgais Dievs, Tu Bezvainīgās Jaunavas Marijas, Tava Dēla Mātes, miesu un dvēseli paņēmi debesu godībā, dari, lai mēs pastāvīgi rūpētos par garīgajiem labumiem un nopelnītu sev līdzdalību Viņas godībā. (*Romas misāle*)

Piektais noslēpums
MARIJA TIEK KROŅOTA PAR DEBESU
UN ZEMES KARALIENI

Tad pie debesīm parādījās liela zīme: saulē tērpta sieviete un mēness zem viņas kājām, bet tai galvā divpadsmit zvaigžņu kronis. (*Atkl 12,1*)

Es ticu uz Dievu,
visvareno Tēvu,
debesu un zemes Radītāju,
un uz Jēzu Kristu,
Viņa vienpiedzimušo Dēlu,
mūsu Kungu,
kas ir ieņēmts no Svētā Gara,
piedzimis no Jaunavas Marijas;
cietis zem Poncija Pilāta,
krustā sists, nomiris un apbedīts;
nokāpis ellē;
trešajā dienā augšāmcēlies no miroņiem;
uzkāpis debesīs,
sēž pie Dieva, visvarenā Tēva,
labās rokas,
no kurienes Viņš atnāks
tiesāt dzīvos un mirušos.
Es ticu uz Svēto Garu,
svēto katolisko Baznīcu,
svēto sadraudzību,
grēku piedošanu,
miesas augšāmcelšanos
un mūžīgo dzīvošanu. Āmen.

LITĀNIJA
VISSVĒTĀS JAUNAVAS MARIJAS GODAM

Kyrie, eleison!

Christe, eleison!

Kyrie, eleison!

Kristu, klausī mūs!

Kristu, uzklausī mūs!

Dievs Tēvs no debesīm, apžēlojies par mums!

Dievs Dēls, pasaules Pestītājs, apžēlojies
par mums!

Dievs Svētais Gars, apžēlojies par mums!

Svētā Trīsvienība, viens vienīgs Dievs,
apžēlojies par mums!

Svētā Marija,

Svētā Dieva Dzemdētāja,

Svētā jaunavu Jaunava,

Kristus Māte,

Baznīcas Māte,

Dieva žēlastības Māte,

Visskaidrākā Māte,

Visšķīstākā Māte,

Neaizskartā Māte,

Nevainīgā Māte,

Vismīļākā Māte,

Brīnišķā Māte,

Labā padoma Māte,

Radītāja Māte,

lūdz par mums!

Pestītāja Māte,
Visgudrākā Jaunava,
Godināmā Jaunava,
Slavējamā Jaunava,
Spēcīgā Jaunava,
Labsirdīgā Jaunava,
Uzticīgā Jaunava,
Taisnības spogulis,
Gudrības sēdeklis,
Mūsu liksmības cēlonis,
Garīgais trauks,
Godājamais trauks,
Izcilais dievkalpošanas trauks,
Mistiskā roze,
Dāvida tornis,
Ziloņkaula tornis,
Zelta nams,
Derības šķirsts,
Debesu vārti,
Rīta auseklis,
Slimnieku veselība,
Grēcinieku patvērums,
Noskumušo iepriecinātāja,
Kristīgo palīdzība,
Eņģeļu Karaliene,
Patriarhu Karaliene,

lūdz par mums!

Praviešu Karaliene,
 Apustuļu Karaliene,
 Mocekļu Karaliene,
 Apliecinātāju Karaliene,
 Jaunavu Karaliene,
 Visu Svēto Karaliene,
 Bez iedzimtās vainas ieņemtā Karaliene,
 Debesīs uzņemtā Karaliene,
 Svētā Rožukroņa Karaliene,
 Ģimeņu Karaliene,
 Miera Karaliene,
 Māras Zemes Karaliene,

lūdz par mums!

Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,
 saudzē mūs, Kungs!
 Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,
 uzklausi mūs, Kungs!
 Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus,
 apžēlojies par mums!

TAVĀ PATVĒRUMĀ steidzamies, svētā
 Dieva Dzemdētāja, nenicini mūsu lūgšanas mūsu
 vajadzībās, bet izglāb mūs vienmēr no visām
 briesmām, Tu godināmā un svētā Jaunava, mūsu
 Valdniece, mūsu Vidutāja, mūsu Aizbildinātāja!
 Izlīdzini mūs ar savu Dēlu, novēli mūs savam Dēlam,
 stādi mūs savam Dēlam priekšā.

V. Lūdz par mums, svētā Dieva Dzemdētāja.

R. Lai mēs Kristus solījumu cienīgi topam.

Lūgsimies.

Kungs Dievs, mēs Tevi lūdzam: liec, lai mūsu, Tavu kalpu, dvēsele un miesa vienmēr būtu vesela un ar slavējamās Vissvētākās Jaunavas Marijas aizbildniecību mēs tiktu atbrīvoti no laicīgā ļaunuma un priecātos mūžīgā dzīvē. Caur Jēzu Kristu, mūsu Kungu. Āmen.

VELTĪŠANĀS VISSV. J. MARIJAS BEZVAINĪGAJAI SIRDIJ

(publiski var lasīt Dievmātes svētkos un mēneša I sestdienā)

Vissvētākā Jaunava, mūsu Kunga Jēzus Kristus Māte, mēs īpašā veidā veltījam sevi Tavai Bezvainīgajai Sirdij.

Ar šo veltīšanos mēs atjaunojam kristības svētsolījumus un saskaņā ar Evaņģēliju uzņemamies pienākumu iekšēji atgriezties, atraisīties no patmīlības un no lētas piekāpības pasaulei, lai mēs būtu pilnīgi Tavā rīcībā, vienmēr pildot debesu Tēva gribu.

Bez tam mēs uzticam Tev, vislabā Māte, savu kristīgo aicinājumu. Mēs gribam veidot savu dzīvi tā, kā

Tu vēlies: gandarīšanas un lūgšanas garā. Mēs gribam ar dedzību piedalīties svētajā Mises Upurī, apustuliski darboties, ik dienas godbijīgi skaitīt rožukroni un – atbilstoši Evaņģēlijam – priecīgi nest dzīves upurus, būt spējīgiem atteikties un gandarīt. Mēs gribam būt kristīgo tikumu un šķīstības paraugs pasaulei.

Mēs apsolām būt uzticīgi Svētajam tēvam un vienoti kopā ar viņa bīskapiem un priesteriem. Tavā Mātes vadībā un aizsardzībā mēs gribam būt apustuļi, lai veicinātu tik nepieciešamo lūgšanas un mīlestības kopību ar Pāvestu, kas ir Baznīcas mācītājs un gans. Mēs lūdzam Tevi, Baznīcas Māte, sniegt viņam savu īpašo aizsardzību.

Tāpat mēs Tev apsolām lūgties par visām dvēselēm, vest cilvēkus pie Tevis un pamudināt viņus uz Tavas Sirds godināšanu. Tā kā ļaunums un grēks pārpludina pasauli, mēs ar paļāvību lūkojamies uz Tevi, žēlsirdīgā Māte, un lūdzam glābt visus savu bērnus. Tu, žēlīgā un laipnā, Vissvētākā Jaunava Marija!

LŪGŠANA SV. JĀZEPAM

Pie Tevis, svētais Jāzep, mēs steidzamies savās bēdās un, Tavas Vissvētās Līgavas palīdzību piesaukuši, paļāvīgi lūdzam arī Tavu aizbildnību. Tās mīlestības dēļ, kas Tevi vienoja ar Bezvainīgo Jaunavu, Dieva Dzemdētāju, un tās tēvišķās gādības dēļ, ar kuru Tu rūpējies par Bērniņu Jēzu, mēs Tevi pazemīgi lūdzam, uzlūko žēlīgi Jēzus Kristus asinīm atpirkto mantojumu un palīdzi mums ar savu spēcīgo pārstāvību mūsu vajadzībās.

Sargi, Dieva aizgādības dotais svētās ģimenes sargs, izredzētos Jēzus Kristus bērnus, izglāb mūs, vismīļlais Tēvs, no ikvienas samaitāšanas un maldiem, ar debesu spēku stiprini mūs, spēcīgais palīdzētāj, cīņā ar tumšības spēkiem. Un, kā Tu citkārt izglābi Bērniņu Jēzu no draudošām nāves briesmām, tā tagad aizstāvi svēto Dieva Baznīcu pret ienaidnieku uzbrukumiem un ikvienu nelaimi. Uzņem mūs visus savā pastāvīgā patvērumā, lai mēs, pēc Tava parauga dzīvodami, un Tavas palīdzības spēcīnāti, varētu dievbijīgi dzīvot, svētīgi nomirt un iemantot mūžīgo līksmību debesīs. Āmen.

LŪGŠANA SVĒTĀ TĒVA NODOMĀ

(rožukroņa noslēgumā)

Savos lēmumos neizdibināmais Tēvs,
kurš savu kalpu, mūsu pāvestu N., esi iecēlis par

vispārējās Baznīcas ganu,
mēs pazemīgi Tevi lūdzam,
dāvā viņam nepieciešamās žēlastības,
lai viņš izpildītu Tavus nodomus
Baznīcā un pasaulē.

Stiprini viņa apustulisko dedzību,
lai tādējādi pa visu zemi tiktu pagodināts
Tavs svētais Vārds.

Pastāvīgi vairo viņa mīlestību uz Tevi un cilvēkiem,
lai caur viņa kalpojumu Baznīcā
tuvinātos un nostiprinātos Tava Valstība,
bet visu cilvēku sirdis
pakļautos Tavai svētajai gribai.

Debesu Tēvs,
dari, lai pāvesta aicinājums pieņemt
Kristu un Viņa mīlestību
vestu tautas uz vienotību,
bet savstarpēja piedošana
nestu pasaulei Tavu žēlsirdību.

Mīļais Dievs,
pazemībā un pašāvībā mēs lūdzam šo žēlastību,
vienoti ar Jēzus Māti,
Māras zemes Karalieni. Āmen.

Rož'kroņa svēto Karalieni...

Rož'kroņa svēto Karalieni teiksim,
Dievmāti cēlo pazemīgi sveiksim.

Tu - mūsu glābiņš (2 reizes)

Dzīves baigā vētrā,

Jaunava Vissvētā!

Viskrāšņā Roze, debess dārzā ziedi,

Ar savu smaržu pašu Dievu saisti.

Tu - Dieva brīnums (2 reizes),

Kas mirdz Viņa varā,

Mūsu Māte mīļā!

Cik jauks ir kronis,

Pīts no lūgsnu rozēm,

No Tēvareizēm, Esi sveicināta...

It visu pārspēj (2 reizes)

Rožukroņa dižums,

No tā nāk viss labums!

Ar to mēs Dievu, Viņa Māti teicam,

Kas grēko - glābjam,

Kas dus kapā - līdzam.

Šo svēto kroni (2 reizes)

Dominiks mums sniedza,

Debess balvu deva!

Un četrās daļās rožukroni dalām,

Dievmātes, Jēzus dzīvi, darbus ceram.

Tad Svētos Rakstus (2 reizes)

Dievbijīgi lasām,

Rožukron' kad skaitām!

Bez šaubām ticēt, mīlēt ļoti kvēli
 Un cerēt stipri, dzīvot mierā droši.
 To visu gūstam (2 reizes),
 Dieva Māti teicot,
 Rožukroni skaitot.

Rož'kroņa svētā saimes plašās, dižās –
 Mums, Debess Māte, brāļi, māsas mīļās.
 Rož'kroni mīliet, rož'kroni skaitiet,
 Svētību tas nesīs,
 Dzīvē, nāvē līdzēs!

ROŽUKROŅA DAĻU SADALĪJUMS PA NEDĒĻAS DIENĀM

Pirmdien – Priecīgā daļa
Otrdien – Sāpīgā daļa
Trešdien – Godības daļa
Ceturtdien – Gaismas daļa
Piektdien – Sāpīgā daļa
Sestdien – Priecīgā daļa
Svētdien – Godības daļa

SATURA RĀDĪTĀJS

<i>ROSARIUM VIRGINIS MARIAE</i>	5
Rožukronis.....	20
Pirmā daļa – Priecīgā	24
Otrā daļa – Gaismas	29
Trešā daļa – Sāpīgā	34
Ceturtā daļa – Godības	39
Es ticu	44
Litānija V. J. Marijas godam	45
Veltīšanās V. J. Marijas Bezv. Sirdij	48
Lūgšana sv. Jāzepam	50
Lūgšana Svētā tēva nodomā	51
Rož'kroņa svēto Karalieni	52

ISBN 9984-19-256-3

Latgales Druka
TIPOGRĀFIJA UN REPRO CENTRS

Rēzekne, Baznīcas iela 28, LV-4601